Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►**B**

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA 2004/757/PUP

od 25. listopada 2004.

o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom

(SL L 335, 11.11.2004., str. 8.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Direktiva (EU) 2017/2103 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2017.	L 305	12	21.11.2017.

▼B

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA 2004/757/PUP

od 25. listopada 2004.

o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom

Članak 1.

Definicije

Za potrebe Okvirne odluke:

▼M1

1. „droga” znači bilo što od sljedećeg:

   (a) tvar koja je obuhvaćena Jedinstvenom konvencijom Ujedinjenih naroda o opojnim drogama iz 1961., kako je izmijenjena Protokolom iz 1972., ili Konvencijom Ujedinjenih naroda o psihotropnim tvarima iz 1971.;

   (b) bilo koja od tvari navedenih u Prilogu;

▼B

2. „prekursori” znači svaka tvar s popisa koja je utvrđena u zakonodavstvu Zajednice, a koja proizvodi učinke vezane za obveze koje proizlaze iz članka 12. Konvencije Ujedinjenih naroda za borbu protiv nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima od 20. prosinca 1988.;

3. „pravna osoba” znači svaka pravna osoba koja ima taj status prema mjerodavnom nacionalnom pravu, osim država ili drugih tijela javnog prava koja izvršavaju svoja suverena prava i javnopravnih međunarodnih organizacija;

▼M1

4. „nova psihoaktivna tvar” znači tvar u čistom obliku ili pripravku koja nije obuhvaćena Jedinstvenom konvencijom Ujedinjenih naroda o opojnim drogama iz 1961., kako je izmijenjena Protokolom iz 1972., ili Konvencijom Ujedinjenih naroda o psihotropnim tvarima iz 1971., ali može predstavljati rizik za zdravlje ili društvo sličan onom koji predstavljaju tvari obuhvaćene tim konvencijama;

5. „pripravak” znači mješavina koja sadrži najmanje jednu novu psihoaktivnu tvar.

Članak 1.a

Postupak za obuhvaćanje novih psihoaktivnih tvari definicijom droge

1. Na temelju procjene rizika ili kombinirane procjene rizika izrađene u skladu s člankom 5.c Uredbe (EZ) br. 1920/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i u skladu s kriterijima određenima u stavku 2. ovog članka, Komisija bez nepotrebnog odlaganja donosi delegirani akt u skladu člankom 8.a kojim se Prilog ovoj Okvirnoj odluci izmjenjuje radi dodavanja jedne ili više novih psihoaktivnih tvari i utvrđivanja da jedna ili više novih psihoaktivnih tvari predstavljaju ozbiljan rizik

([1]) Uredba (EZ) br. 1920/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o Europskom centru za praćenje droga i ovisnosti o drogama (SL L 376, 27.12.2006., str. 1.).

▼M1

za javno zdravlje i, ako je to primjenjivo, ozbiljan rizik za društvo, na razini Unije te da su obuhvaćene definicijom droge.

2. Razmatrajući donošenje delegiranog akta iz stavka 1. Komisija u obzir uzima jesu li opseg ili obrasci uporabe nove psihoaktivne tvari te njezina dostupnost i potencijal za raspačavanje unutar Unije znatni te je li štetnost za zdravlje prouzročena uzimanjem nove psihoaktivne tvari povezana s njezinom akutnom ili kroničnom toksičnosti i mogućnošću zlouporabe ili uzrokovanja ovisnosti opasna po život. Štetnost za zdravlje smatra se opasnom po život ako nova psihoaktivna tvar vjerojatno može prouzročiti smrt ili smrtonosne ozljede, tešku bolest, teška fizička ili psihička oštećenja ili znatno širenje bolesti, među ostalim prenošenje virusa koji se prenose krvlju.

Komisija usto uzima u obzir je li društvena šteta prouzročena novom psihoaktivnom tvari pojedincima i društvu velika, te posebno je li učinak nove psihoaktivne tvari na funkcioniranje društva i javni red takav da dovodi do ometanja javnog reda te nasilnog ili antisocijalnog ponašanja koje uzrokuje štetu korisniku, drugim osobama ili imovini, odnosno jesu li kriminalne aktivnosti, uključujući organizirani kriminal, u vezi s novom psihoaktivnom tvari sustavne, uključuju li znatnu nezakonitu dobit ili za sobom povlače velike ekonomske troškove.

3. Ako u vremenu od šest tjedana od dana primitka izvješća o procjeni rizika ili kombiniranog izvješća o procjeni rizika, u skladu s člankom 5.c stavkom 6. Uredbe (EZ) br. 1920/2006, Komisija bude smatrala da nije potrebno donijeti delegirani akt o obuhvaćanju jedne ili više novih psihoaktivnih tvari definicijom „droge”, ona Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja izvješće s objašnjenjem zašto to nije učinila.

4. U pogledu novih psihoaktivnih tvari dodanih Prilogu ovoj Okvirnoj odluci države članice koje to još nisu učinile donose zakone i druge propise potrebne za primjenu odredaba ove Okvirne odluke na te nove psihoaktivne tvari što je prije moguće, ali najkasnije šest mjeseci nakon stupanja na snagu delegiranog akta o izmjeni Priloga. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Okvirnu odluku ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

Članak 1.b

Nacionalne kontrolne mjere

Ne dovodeći u pitanje obveze država članica na temelju ove Okvirne odluke, države članice mogu u pogledu novih psihoaktivnih tvari na svojemu državnom području zadržati ili uvesti bilo koje nacionalne kontrolne mjere koje smatraju prikladnima.

▼B

Članak 2.

Kaznena djela vezana za nezakonitu trgovinu drogom i prekursorima

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala kažnjavanje sljedećeg namjernog ponašanja, ako je počinjeno bez odgovarajućeg ovlaštenja:

(a) proizvodnja, izrada, ekstrakcija, pripravljanje, nuđenje, nuđenje na prodaju, distribucija, prodaja, isporuka pod bilo kakvim uvjetima, posredovanje, otprema, otprema u tranzitu, prijevoz, uvoz ili izvoz droga;

(b) uzgoj opijumskog maka, grma koke ili kanabisa;

(c) posjedovanje ili kupnja droge u smislu obavljanja jedne od aktivnosti navedenih pod točkom (a);

(d) izrada, prijevoz ili distribucija prekursora, uz saznanje da će se isti rabiti u ili za nezakonitu izradu ili izradu droga.

2. Ponašanje opisano u stavku 1. nije uključeno u područje primjene Okvirne odluke kada je ono vezano za počinitelje iz država članica koji su učinili gore navedeno isključivo radi osobne potrošnje kako je definirano nacionalnim pravom.

Članak 3.

Poticanje, pomaganje, supočinjenje i pokušaj

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da poticanje i pomaganje u počinjenju djela iz članka 2., njegovo supočinjenje ili pokušaj počinjenja, predstavljaju kaznena djela.

2. Država članica može izuzeti od kaznene odgovornosti pokušaj nuđenja ili pripravljanja droga, kao što je to navedeno u članku 2. stavku 1. točki (a), i pokušaj posjedovanja droga kao što je to navedeno u članku 2. stavku 1. točki (c).

Članak 4.

Sankcije

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela utvrđena u člancima 2. i 3. kažnjavaju učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama.

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. kažnjavaju kaznom zatvora od najmanje jedne do najviše tri godine.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) kažnjavaju kaznama zatvora od najmanje 5 do najviše 10 godina u svakoj od sljedećih okolnosti:

(a) kazneno djelo uključuje velike količine droge;

▼B

(b) kazneno djelo uključuje takve droge koje su vrlo štetne za zdravlje ili imaju za posljedicu znatno oštećenje zdravlja većeg broja osoba.

3. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz stavka 2. kažnjavaju kaznama od najmanje 10 godina zatvora, kada je kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije prema definiciji u Zajedničkoj akciji 98/733/PUP od 21. prosinca 1998., po kojoj je sudjelovanje u kriminalnoj organizaciji u državama članicama Europske unije ([1]) kazneno djelo.

4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. stavka 1. točke (d) kažnjavaju kaznama zatvora od najmanje 5 i najviše 10 godina, kada je kazneno djelo počinjeno u okviru kriminalne organizacije prema definiciji u Zajedničkoj akciji 98/733/PUP, a prekursori su namijenjeni za uporabu u ili za proizvodnju ili izradu droga pod uvjetima navedenim u stavku 2. točki (a) ili (b).

5. Ne dovodeći u pitanje prava žrtava i trećih koji su u dobroj vjeri, svaka država članica poduzima potrebne mjere za oduzimanje tvari koje su predmet kaznenih djela iz članaka 2. i 3., predmeta koji su upotrijebljeni ili je postojala namjera da se upotrijebe pri takvim kaznenim djelima te imovinske koristi pribavljene tim kaznenim djelima, ili oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara vrijednosti takvih koristi, tvari ili sredstava.

Izrazi „oduzimanje”, „predmeti”, „imovinske koristi” i „imovina” imaju isto značenje kao u članku 1. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom iz 1990.

Članak 5.

Posebne okolnosti

Neovisno o članku 4., svaka država članica može poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da se sankcije navedene u članku 4. mogu smanjiti ako počinitelj kaznenog djela:

(a) prekine kaznene radnje vezane za nezakonitu trgovinu drogama i prekursorima; i

(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje inače ne bi bili mogli dobiti, pomažući im da:

i. spriječe ili ublaže učinke kaznenog djela;

ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje kaznenih djela;

iii. pronađu dokaze; ili

iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članaka 2. i 3.

Članak 6.

Odgovornost pravnih osoba

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pravne osobe mogu odgovarati za kazneno djelo iz članaka 2. i 3.

([1]) SL L 351, 29.12.1998., str. 1.

▼B

počinjeno za njihovu korist od strane bilo koje osobe koja je postupala samostalno ili kao dio pravne osobe, koja ima vodeću poziciju unutar pravne osobe, na temelju jednog od sljedećeg:

(a) ovlasti zastupanja pravne osobe;

(b) ovlasti donošenja odluka u ime pravne osobe;

(c) ovlasti provođenja nadzora unutar pravne osobe.

2. Osim slučajeva utvrđenih u stavku 1. svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pravne osobe mogu odgovarati kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe navedene u stavku 1. omogućio počinjenje kaznenog djela iz članaka 2. i 3 za korist te pravne osobe od strane pojedinca pod njezinim nadzorom.

3. Odgovornost pravnih osoba prema stavcima 1. i 2. ne isključuje vođenje kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili sudionici bilo kojeg kaznenog djela iz članaka 2. i 3.

Članak 7.

Sankcije za pravne osobe

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba odgovorna na temelju članka 6. stavka 1. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene i druge novčane kazne, a mogu uključivati ostale sankcije kao što su:

(a) isključenje iz prava na oslobođenje od poreza ili na druge povlastice ili državne pomoći;

(b) privremenu ili trajnu zabranu obavljanja gospodarske djelatnosti;

(c) stavljanje pod sudski nadzor;

(d) sudski nalog za likvidaciju;

(e) privremeno ili trajno zatvaranje prostorija koje su korištene za počinjenje kaznenog djela;

(f) u skladu sa člankom 4. stavkom 5. oduzimanje tvari koje su predmet kaznenih djela iz članaka 2. i 3., predmeta koji su upotrijebljeni ili je postojala namjera da se upotrijebe pri takvim kaznenim djelima i imovinskih koristi pribavljenih tim kaznenim djelima, ili oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara vrijednosti takvih imovinskih koristi, tvari ili sredstava.

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se pravna osoba odgovorna na temelju članka 6. stavka 2. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama ili mjerama.

Članak 8.

Sudska nadležnost i progon

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju sudsku nadležnost za kaznena djela iz članka 2. i 3. ako je:

(a) kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinom državnom području;

▼B

(b) počinitelj njezin državljanin; ili

(c) kazneno djelo počinjeno za korist pravne osobe s poslovnim nastanom na državnom području te države članice.

2. Država članica može odlučiti ne primjenjivati, ili primjenjivati samo u posebnim slučajevima ili okolnostima, propise o svojoj sudskoj nadležnosti navedene u stavku 1. točki (b) i (c) ako je kazneno djelo počinjeno izvan njezinog državnog područja.

3. Država članica koja sukladno svojim propisima ne izruči svoje državljane, dužna je poduzeti potrebne mjere kako bi utvrdila svoju sudsku nadležnost odnosno pokrenula kazneni progon za kazneno djelo iz članka 2.i 3., ako ga počine njezini državljani izvan njezinog državnog područja.

4. Države članice obavješćuju Glavno tajništvo Vijeća i Komisiju o tome u kojim su slučajevima odlučile primjenjivati stavak 2., pri čemu prema potrebi navode na koje se posebne činjenice ili okolnosti odluka odnosi.

▼M1

Članak 8.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1.a dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 22. studenoga 2017. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja tog petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1.a. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([1]).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 1.a stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

([1]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

▼B

Članak 9.

Provedba i izvješća

1. Države članice donose potrebne mjere kako bi se uskladile s odredbama ove Okvirne odluke do 12. svibnja 2006.

2. Do roka iz stavka 1. države članice dostavljaju Glavnom tajništvu Vijeća i Komisije tekst odredbi kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje su uvedene ovom Okvirnom odlukom. Komisija do 12. svibnja 2009. predaje Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni provedbe Okvirne odluke, uključujući njezine učinke na suradnju sudova u području nezakonite trgovine drogom. Nakon ovog izvješća Vijeće procjenjuje, i to najkasnije u roku od šest mjeseci od predavanja izvješća, jesu li države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Okvirnom odlukom.

Članak 10.

Teritorijalna primjena

Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 11.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

▼M1

PRILOG

Popis tvari iz članka 1. točke 1. podtočke (b)

1. P-Metiltioamfetamin ili 4-Metiltioamfetamin, kako je navedeno u Odluci Vijeća 1999/615/PUP ([1]).

2. Parametoksimetilamfetamin ili N-metil-1-(4-metoksifenil)-2-aminopropan, kako je navedeno u Odluci Vijeća 2002/188/PUP ([2]).

3. 2,5-dimetoksi-4-iodofenetilamin, 2,5-dimetoksi-4-etiltiofenetilamin, 2,5-dimetoksi-4-(n)-propiltiofenetilamin i 2,4,5-trimetoksiamfetamin, kako je navedeno u Odluci Vijeća 2003/847/PUP ([3]).

4. 1-benzilpiperazin ili 1-benzil-1,4-diazacikloheksan ili N-benzilpiperazin ili benzilpiperazin, kako je navedeno u Odluci Vijeća 2008/206/PUP ([4]).

5. 4-metilmetkatinon, kako je navedeno u Odluci Vijeća 2010/759/EU ([5]).

6. 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amin (4,4′-DMAR) i 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazin (MT-45), kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metilamfetamin, kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2015/1874 ([7]).

8. 4-jodo-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamin (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamid (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleron (MDPV) i 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanon (metoksetamin), kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropil)indol, kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (α-pirolidinovalorofenon, α-PVP), kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2016/1070 ([10]).

([1]) Odluka Vijeća 1999/615/PUP od 13. rujna 1999. kojom se 4-MTA definira kao nova sintetička droga koja treba biti podložna kontrolnim mjerama i kaznenim sankcijama (SL L 244, 16.9.1999., str. 1.).

([2]) Odluka Vijeća 2002/188/PUP od 28. veljače 2002. o kontrolnim mjerama i kaznenim sankcijama vezanima za novu sintetičku drogu PMMA (SL L 63, 6.3.2002., str. 14.).

([3]) Odluka Vijeća 2003/847/PUP od 27. studenoga 2003. o kontrolnim mjerama i kaznenima sankcijama vezanim za nove sintetičke droge 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 i TMA-2 (SL L 321, 6.12.2003., str. 64.).

([4]) Odluka Vijeća 2008/206/PUP od 3. ožujka 2008. o kontrolnim mjerama i kaznenim odredbama za novu psihoaktivnu tvar 1-benzilpiperazin (BZP) (SL L 63, 7.3.2008., str. 45.).

([5]) Odluka Vijeća 2010/759/EU od 2. prosinca 2010. o uvođenju kontrolnih mjera za 4-metilmetkatinon (mefedron) (SL L 322, 8.12.2010., str. 44.).

([6]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1873 od 8. listopada 2015. o podvrgavanju tvari 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amin (4,4′-DMAR) i 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazin (MT-45) kontrolnim mjerama (SL L 275, 20.10.2015., str. 32.).

([7]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1874 od 8. listopada 2015. o podvrgavanju 4-metilamfetamina kontrolnim mjerama (SL L 275, 20.10.2015., str. 35.).

([8]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1875 od 8. listopada 2015. o podvrgavanju tvari 4-jodo-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamin (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetilamino)cikloheksil]metil]benzamid (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovaleron (MDPV) i 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanon (metoksetamin) kontrolnim mjerama (SL L 275, 20.10.2015., str. 38.).

([9]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1876 od 8. listopada 2015. o podvrgavanju 5-(2-aminopropil)indola kontrolnim mjerama (SL L 275, 20.10.2015., str. 43.).

([10]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2016/1070 od 27. lipnja 2016. o podvrgavanju tvari 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (α-pirolidinovalorofenon, α-PVP) kontrolnim mjerama (SL L 178, 2.7. 2016., str. 18.).

▼**M1**

11. metil 2-[[1-(cikloheksilmetil)-1*H*-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA), kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2017/369 ([1]).

12. *N*-(1-fenilpiperidin-4-il)-*N*-fenilakrilamid (akriloilfentanil), kako je navedeno u Provedbenoj odluci Vijeća (EU) 2017/XXX ([2]).

([1]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2017/369 od 27. veljače 2017. o podvrgavanju tvari metil 2-[[1-(cikloheksilmetil)-1*H*-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoata (MDMB-CHMICA) kontrolnim mjerama (SL L 56, 3.3.2017., str. 210.).

([2]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2017/1774 od 25. rujna 2017. o podvrgavanju tvari *N*-(1-fenetilpiperidin-4-il)-*N*-fenilakrilamida (akriloilfentanila) kontrolnim mjerama (SL L 251, 29.9.2017., str. 21.).